

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 16/11

Luksemburg, 8 marca 2011 r.

Wyrok w sprawie C-34/09

Gerardo Ruiz Zambrano /

Office national de l'emploi (ONEm)

Obywatelstwo Unii wymaga, by państwo członkowskie zezwoliło obywatelom państwa trzeciego, będącym rodzicami dziecka, które posiada obywatelstwo tego państwa członkowskiego, na pobyt i pracę w tym państwie, gdyż w razie odmowy dziecko zostałoby pozbawione możliwości skutecznego korzystania z istoty praw związanych ze statusem obywatela Unii

Wymóg ten znajduje zastosowanie nawet w sytuacji, gdy dziecko nigdy nie skorzystało z prawa do swobodnego przepływu na terytorium państw członkowskich

Gerardo Ruiz Zambrano wraz z małżonką, będący obywatelami kolumbijskimi, wystąpili o azyl w Belgii ze względu na toczącą się w Kolumbii wojnę domową. Władze belgijskie negatywnie rozpatrzyły ich wnioski i wydały nakaz opuszczenia terytorium Belgii.

Para w dalszym ciągu zamieszkiwała w Belgii w oczekiwaniu na zakończenie postępowania w sprawie wniosku o zalegalizowanie pobytu. W tym czasie małżonka G. Ruiza Zambrano urodziła dwójkę dzieci, które uzyskały belgijskie obywatelstwo.

Chociaż G. Ruiz Zambrano nie posiadał zezwolenia na pracę, zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy ze spółką z siedzibą w Belgii. Dzięki temu zatrudnieniu w chwili narodzin pierwszego dziecka, obywatela belgijskiego, dysponował wystarczającymi środkami na jego utrzymanie. Ponadto ta działalność zawodowa stanowiła podstawę do uiszczania składek na zabezpieczenie społeczne i do przekazywania odpowiednich składek przez pracodawcę.

Następnie G. Ruiz Zambrano był kilkakrotnie bezrobotny, co skłoniło go do złożenia wniosków o zasiłek dla bezrobotnych. Wnioski zostały rozpatrzone negatywnie, ponieważ według władz belgijskich nie spełniał on warunków prawa belgijskiego w zakresie pobytu cudzoziemców i nie miał prawa, by pracować w Belgii.

Małżonkowie Ruiz Zambrano, jako wstępni obywatele belgijskich, złożyli ponadto wniosek o zezwolenie na osiedlenie się w Belgii. Jednakże władze belgijskie oddaliły ten wniosek, przyjmując, że rozmyślnie nie podjęli oni odpowiednich kroków u władz kolumbijskich celem przyznania dzieciom obywatelstwa kolumbijskiego, a to wyłącznie w celu zalegalizowania własnego pobytu w tym państwie.

G. Ruiz Zambrano zaskarżył odmowne decyzje w przedmiocie wniosku o osiedlenie się i w przedmiocie wypłaty zasiłku dla bezrobotnych, z tym między innymi uzasadnieniem, że jako wstępny małoletnich obywateli belgijskich powinien móc przebywać i pracować w Belgii.

Tribunaal du travail de Bruxelles (sąd pracy w Brukseli, Belgia), rozpatrujący skargi na odmowne decyzje w sprawie wypłaty zasiłku dla bezrobotnych, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy G. Ruiz Zambrano może, w oparciu o prawo Unii, przebywać i pracować w Belgii. Poprzez to pytanie sąd belgijski zmierza przede wszystkim do ustalenia, czy prawo Unii znajduje zastosowanie do rozpatrywanego przypadku, nawet jeśli będące obywatelami belgijskimi dzieci G. Ruiza Zambrano nigdy nie skorzystały z prawa do swobodnego przepływu na terytorium państw członkowskich.

W dzisiejszym wyroku Trybunał przypomniał, że o ile regulowanie przesłanek nabycia obywatelstwa państwa członkowskiego wchodzi w zakres wyłącznej właściwości tego państwa, o tyle bezsporne jest, że urodzone w Belgii dzieci G. Ruiza Zabrano nabyły obywatelstwo belgijskie. Tym samym korzystają one ze statusu obywatela Unii, który ma stanowić podstawowy status obywateli państw członkowskich.

W tym kontekście Trybunał stwierdził, że **prawo Unii sprzeciwia się przepisom krajowym, których skutkiem byłoby pozbawienie obywateli Unii skutecznego korzystania z istoty praw przyznanych im w związku ze statusem obywatela Unii**. Tymczasem **odmówienie prawa pobytu** osobie będącej obywatelem państwa trzeciego w państwie członkowskim zamieszkania jej małoletnich dzieci, będących obywatelami tego państwa członkowskiego, nad którymi sprawuje ona opiekę, a także **odmowa przyznania takiej osobie zezwolenia na pracę, wywierałyby taki właśnie skutek**.

Należy bowiem zauważyć, że odmowa prawa pobytu powodowałaby w rezultacie konieczność opuszczenia przez te dzieci terytorium Unii w celu towarzyszenia rodzicom. Podobnie, jeśli rodzicom nie zostanie przyznane zezwolenie na pracę, istnieje ryzyko, że nie będą oni dysponować koniecznymi środkami dla pokrycia swoich potrzeb oraz potrzeb swojej rodziny, czego konsekwencją również byłaby konieczność opuszczenia przez ich dzieci, będące obywatelami Unii, terytorium Unii. W takich okolicznościach dzieci te znajdują się faktycznie w sytuacji niemożności wykonywania istoty praw przyznanych im w związku ze statusem obywatela Unii.

W tych okolicznościach Trybunał stwierdził, że prawo Unii sprzeciwia się temu, by państwo członkowskie, po pierwsze, odmówiło obywatelowi państwa trzeciego sprawującemu opiekę nad swoimi małymi dziećmi, będącymi obywatelami Unii, prawa pobytu w państwie członkowskim zamieszkania tych dzieci, którego są one też obywatelami, a po drugie, odmówiło temu obywatelowi państwa trzeciego zezwolenia na pracę, ponieważ takie decyzje faktycznie pozbawiałyby te dzieci możliwości korzystania z istoty praw związanych ze statusem obywatela Unii.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106